

fiþótel

Ráðgevandi verk-
frøðingafelag innan
el-projektering.

tlf. 11927
tlf. 61656

Tórøya Bjór

Tórshavn tlf. 13434
Leirvík tlf. 43038
Klaksvík tlf. 55454
Tórøyrir tlf. 71025

SÍÐAN 1888

Restorffs

Bryggjari
tlf. 14728

svarar eisini aftan á
kl. 17.

Leiga
ella
keyp
SAM
forskalings-
skipan

Faroeseam

tlf. 14917

ATLAS
Tlf.:
ATLAS
14477
BÚÐIN

FALK-
dráttur

Upphátan og
sleip + streym-
geving.

Tlf. 124 03
& 145 45

Vit hava for- pliktað okkum

sjónarmið

Í dag:

Jákup Lindenskov, fólka-
tingsmaður

Vit eiga núv náttúruvokur pláss at sýna ferðafólkinum

Orðið turisma kenna vit. At greina hvat turisma eigur at vera í Føroyum, eigur heldur at hava okkara áhuga.

I teimum londum feroysingar vanliga ferðast i, er turisman vorðin ein tyðandi partur av inn-tøku landsins.

Og so er at spyrja, um so ikki eisini eigur at vera hjá okkum? Svarini eru helst ymisk, hjá nógvum sera negativ. Ikki fa av okkum halda, at vit einki eiga at gera við turismu. Tað er ikki neyðugt, tað forir bert alt ilt við sær — og so er tað eingin grund til at ala alt hetta undarliga fólkið inn á okkum, verður sagt.

Íðan, tað er heldur ikki neyð-ugt at liva.

Føroyingar ferðast nógv, noyð-ast at ferðast, hava viðskifti við nógv fremmanda folk, i øðrum londum.

Men vit skulu minnst til, at vit hav forpliktað okkum at taka imóti fremmandafólki, so tað forslær. Uttan at fara út i æsir er at nevna itrottarsamvinnuna.

Tað størsta forpliktisid er to Norrønu Húsini, sum standa liðug i komandi ari. Ta tær almennu Føroyar tóku imóti hesum velduga stovni, varð samstundis tikið við skylduni eisini at taka imóti fremmandafólki — og av ti sum harav stendst.

Eitt er at peningastovnarnir nu byggja nymótans hotell i Havn, annað er, at heta man koma fyri

tað almenna, sum manna av himni i samband við allar teir almennu stovnarnar i Havn, sum altið hava vitjan av nógvum fremmandafólki. Eitt heilt annað er, at tað samstundis eisini forpliktat at vit gera nakað munandi fyri at økja um gistingarmøguleikarnar kring i landinum.

Mong av teimum húsom, sum standa tóms kring i byggunum kundu verið istandsett til at taka imóti fólki. Og ikki var tað tann stóra uppgávan at viðka hotellgrunnin somikið at figging til slik endamal fektst til hóskeiligir treytir. Her liggur ein uppløgd uppgáva.

Men alt hetta vænti eg, at nevndin, sum hevur fingið sum

setning at gera eitt upplegg um turismu i Føroyum, kemur at finna útav.

Vit eiga at gera eitt aftrat. Og tað er at gera móttokumøguleikarnar væl hóskeiligari.

Stórt meira eiga vit neyvan at gera.

Vit eiga at gera nakað fyri teir turistar, sum hava áhuga fyri náttúruni, og ti sermerkt, sum er at finna i Føroyum annars. Hesi eiga at fola seg væl, meðan tey dvølja hjá okkum.

Campingpláss og gistingarmøguleikar kring i oyggjunum.

Og vit eiga her eisini ein móguleika til at skapa arbeiði til fleiri hendur.

Framhald av søðu 6

ger sine artikler til godkendelse. Men den mand er jo ikke en tilfældig eller simpel bladsmører. Den mand er en af de helt centrale personer i Folkeflokket, leder af parti-bladet og en stemmesluger af de helt store. Folkeflokkens politik fremlægges blandt andet i Dagbladið og når Breckmann gør det på sin egen specielle måde — indædt og forhadet — så er det ikke kun fordi han er af en helt speciel stobning. Da er det fordi han mener, at Folkeflokket økonomisk, politisk og ideologisk skal føre sig meget aggressivt frem. Så selvfølgelig kan Folkeflokket ikke umiddelbart gøres ansvarlig for Dagbladets svineri, men Dagbladið udtrykker en del af Folkeflokket.

Det skal iøvrigt bemær-

kes at ikke kun er en gruppe af forfattere og lignende bør synes at Dagbladið er smagløst. Min sandten om dommeren ikke også betegner bladet sådan.

Men da han altså siger at bladet og partiet ikke kan slås i hartkorn, så har det ikke noget med Folkeflokket at gøre. Og så får han plads til at stikke Sosialurin en lige mellem øjnene.

Uhyggeligt er det at dommeren kan acceptere, at Dagbladið skriver som det gør. Men når borgere så vil diskutere konsekvenserne af Dagbladets arbejdsmåde, så er det pludselig noget forbandet svineri, som strakt skal forbydes. Ind under gultæppet med al kritikken, for så er der ikke længere plads til det fri ord.

Heldigvis har Torfinn

Smith appelleret sin sag. Om han kan vinde den i Østre Landsret i København er tvivlsomt, men den kan ialtfald rette opmærksomheden imod en del af det danske kongerige og imod en del af lovgivningen.

Dommer Andreassen fnøs den dag han afsagde dommen: Forhåbentlig har jeg nu fået givet Tórfinn Smith en ordentlig lærestreg, så vi for fremtiden kan slippe for den slags svineri. Hvis der skal være ordentligt, demokratisk og gudfrygtigt her på Færøerne — tænkte dommeren — så kan vi ikke have den slags gadedrengemanagerer med læserbreve der æreskrænker. Vi må have mere orden i dette land. Og injurielovgivningen er som skabt til at stoppe kritik. For kritik kan altid opfattes og dommes som æreskrænkelende.

På den anden side havde dommeren ikke den samme sympati med ofrene for den kritik Dagbladið sender på gaden. Tværtom skriver dommeren sidst i dommen, at det ikke kan være uberettiget at omtale de personer der har optrådt i medierne eller på anden måde i offentlighedens søgelys.

Den må man godt terrorisere på forskellige måder.

Som demokrat der ønsker størst mulig frihed for alle kan jeg kun tilslutte mig at alle skal kunne træde frem og alle skal kunne kritisere. Men når man så bruger sin avis til at terrorisere folk med, så må man — for eks. Dagbladið og Folkeflokket — også acceptere kritik.

Og det er den kritik Dagbladið og Folkeflokket ikke ville udsættes for og derfor piskede i retten. Og det er der Retten for-dobler hykleriet, ved at forbyde kritikken. Og på den måde er dommeren med til at tilsløre de faktiske magtforhold.

Og når Ismar Joensen så i Dagbladið hævder at øvrigheden — Retten blandt andet — er indsat at Gud og derfor hævet over kritik, så er det blot endnu et led i højrefløjens små julelege: Først spiller man hellig og derefter stikker man modparten et par på skrinet. Jeg synes ikke man skal forbyde Dagbladets skriverier, blot læse dem som udtryk for den ny-konservative bølge der som et spøgelse går gennem Europa i disse år.

Mikael Witte
1.6.82.

NÚ
kemur

tíðindablaðið
sosialurin

3 ferðir
um
vikuna